

פרק צח.

מלוות עירוניות.

פקודה בענין סמכותן של מועצות עיריה ללוות כסף לצרכי העיריה כנגד בטחון הנכסים וההכנסות של המועצה.

פרק צח.

סקודה

מס' 4 ל' 1922

[1 בפברואר, 1922]

1. פקודה זו תקרא פקודות המלוות העירוניות. השם הקצר
2. למועצת עיריה תהא הזכות לקבל מלוות שתהיינה מובטחות בנכסי המועצה ובהכנסותיה. סמכותה של מועצת עיריה ללוות כספים
3. מועצת עיריה הרוצה ללוות מלוה חייבת לבקש מאת הנציב העליון רשות לעשות זאת, ועליה לציין בבקשתה — בקשת רשות מאת הנציב העליון
- (א) לאיזו תכלית דרושה המלוה, וכן
- (ב) תנאי המלוה ביחס לשער הרבית, מועד הפרעון, הקצאת קרן הפחת, הבטחון שהיא מציעה ושאר תנאים.
4. שום מלוה שנתקבלה לפי פקודה זו לא תהא מחייבת את מועצת העיריה אלא אם כן נתן הנציב העליון את הסכמתו להוצאת המלוה, ורק אותם תנאי המלוה שנתאשרו ע"י הנציב העליון יהיו מחייבים את מועצת העיריה: תנאי הוצאת מלוה
- בתנאי ששום דבר האמור בפקודה זו לא יפגע באחריותו של כל חבר מחברי העיריה לגבי כל מלוה שהמועצה נתחייבה בה בלא רשות.
5. כל מקום שממשלת פלשתינה (א"י) גובה חלק מהכנסותיה של המועצה מטעם המועצה, רשאית הממשלה לעכב בידה את ההכנסות הללו כולן סמכותה של הממשלה ביחס לתביעותיה או לאחריותה לגבי מלוה